

Košíky plné blbostí? Šli jsme do marketu. To v Praze nevidí

parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Kosiky-plne-blbosti-Sli-jsme-do-marketu-To-v-Praze-nevidi-710869

10.8.2022 4:39 dop. | Reportáž

I když mladší a zajištěnější část společnosti plní nákupní košíky v supermarketech do nebetyčných výšek a kupují, co jim padne pod ruku, jistě jste zaznamenali také košíky poloprázdné nebo jen ty, které mají pokryté dno, a ještě privátními, tedy nejlevnějšími položkami. Není to jen u seniorů, ale také u matek či otců samoživitelů. Vypravili jsme se v Plzni nakupovat a nebylo to moc radostné.

Foto: Václav Fiala
Popisek: Hledání slev

reklama

Do Normy chodí ti, kteří hledají levnější položky, docela rádi. Ne vždy jsou ale uspokojeni, protože je prostě vybráno. A to nikoliv z důvodu nájezdů vietnamských prodejců.

Ptejte se, stavte se...

„Já jsem tady četla, že máte tyhle věci levnější,“ mává nákupním prospektem, slibujícím velké slevy na týden a ještě větší o víkendu, starší paní ženě u pokladny téměř těsně před obličejem. „Bohužel máme to vyprodáno, ale ještě něco přijde, tak se ptejte odpoledne nebo zítra,“ na to prodavačka. „Já se sem jen tak hrabat nebudu, sotva se šourám,“ na to konstatuje stará paní o francouzských holích a platí pár desítek korun za chléb, kterému končí doba spotřeby, sýr, taktéž označený červenou samolepkou s výraznou slevou, a pak obyčejnou konzervu pro pejsky.

„Paní nemá na jídlo, ale pejsánkovi kupuje,“ posmívá se mladík, vonící jak rozkvetlá louka, který, zdá se, právě odešel „nabušen“ z nedalekého fitka.

Cena takzvaně obyčejných housek a rohlíků je tu přes tři koruny, ten lepší stojí téměř dvojnásobek. „Mám dva věčně nenažrané desetileté kluky a ti spořádají na posezení klidně deset rohlíků,“ svěruje se žena středních let jedné z pracovnic marketu. „K tomu celý chleba na den a mám stovku pryč.“

Ceny letí nahoru

To o několik kilometrů dál je situace poněkud jiná. Do plzeňského Globusu se sjíždějí hlavně motorizovaní koupěchtiví zákazníci. Těch pár důchodců, kteří jezdí autobusem městské hromadné dopravy, netahá žádné velké tašky. Malý nákup je vidět na spodku tašky, která je trochu vyboulená nákupem.

„Dříve jsem chodila se stovkou, před pár lety nestačila pětistovka. Dneska tisícovka neznamena zhora nic,“ říká postarší žena. „Najdu si penízek i na ty brambůrky, ale to je taková odměna pro mne,“ jako by se vyčítavě omlouvala. S vozíčky projíždí po marketu a nestačí se divit. Instantní polévka byla před rokem za třicet korun. Před dvěma lety prý za dvacku. Dnes atakuje hranici padesáti korun za ubohý malý pytlíček směsi.

Fotogalerie: - Nakupování v Rakousku

Hotová chlazená jídla většinou už tu stovku překonala. Mnoho lidí se dívá na litrovku polévky kulajdy nebo bramboračky za bezmála stovku. „To u nás bylo jídlo chudých, to uděláte za pár korun,“ konstatuje další žena. „Seženete pár brambor a je to. A taky se jedl buřtguláš, a když do něj dáte brambory, je to jako parádní gulášovka, která je tady za stovku.“

Hotové polévky. Foto: Václav Fiala

Oleje atakují také stovku a k ní se blíží i máslo. „Podívejte, i ten prdelpapír stojí několik stovek,“ zhrozí se další paní při pohledu na cenu toaletního papíru ve velkém balení. Když se podíváte zblízka, jedna rulička je za sedm i osm korun. „Na pětikačku, která byla ještě nedávno, už zapomeňte. Teď je to tak 6,50 za ruličku. Co budu dělat? Zase se začneme utírat novinama? Těch už moc není, takže budeme používat reklamní letáky?“ táže se žena v poměrně citlivém a diskrétním tématu.

Vybírání zboží u regálů. Foto: Václav Fiala

Nahoru letí prací prášky, aviváže a další dennodenní potřebné věci. „I kus melounu je alespoň za padesátku,“ říká pán a prohrabuje se chladicím pultem, aby našel něco levnějšího. „Dřív se tahaly celý několikakilogramový melouny. Stoupněte si ven a sledujte, že dneska je to spíš výjimka.“

Kdo má slabší peněženku?

„Colu a brambůrky většinou kupují sociálně slabší,“ říká jedna z brigádnic, která naskladňuje pulty. Za cenu jednoznačné anonymity dodává, že u toho, kdo „je placen ze sociálky“, se občas diví, co všechno koupí. „Neznají cenu peněz nebo žijí ze dne na den,“ pokouší se porozumět mladší žena a rychle odchází, aby nebyla příliš podezřelá.

Psali jsme:

CzechTourism: Do/po České republice se začíná cestovat podobně jako před covidem

„Dostane lekci!“ Je zle. Válka uvnitř EU. Polsko chce srazit Leyenovou. Verhofstadt konflikt přiostrňuje

Petr Dufek: Služby opět v plusu

CzechTourism

ČEZ: Mělnická náplavka opět ožila Energii pro kulturu, nechybělo ani Oranžové kolo Nadace ČEZ

Národ miluje sladké a voňavé, protože slazených nealko piv v plechu se kupují doslova hory. Miliony příchutí letí do českých žaludků, kde se popasují se zdravím. „Co je s méně cukrem, je kupodivu ještě dražší,“ říká jeden důchodce. „Měl bych jíst zdravě, ale copak si mohu dovolit libové maso nějak častěji než jednou dvakrát za týden? To je jako po válce,“ pokyvuje smutně hlavou.

Máslo v Globusu. Foto: Václav Fiala

Olej v Globusu. Foto: Václav Fiala

Ceny těstovin. Foto: Václav Fiala

Regály stále přetékají a nabízejí přehršle všeho možného – i nemožného. Hodně lidí nechápavě kroutí hlavou, jak se zbylé pečivo, zvláště chleba, před koncem prodejní doby hází do pytle. Těžko se asi bude někam odvážet, spíše se zlikviduje. „A nedají to levněji a nedají. Radši to ty sv.ně vyhodí,“ vzteká se postarší muž. „A už vůbec ne zdarma. Kdo nemáte peníze, chcípněte. Vaše starost,“ rozhazuje rukama, až pomalu vráží do okolních lidí.

Ceny pečiva v Normě. Foto: Václav Fiala

Mořské, ale i sladkovodní ryby nejsou nejlevnější. Tuňák v konzervě v sadě dvou konzerv už stojí i několik set korun. „Nestydí se to sem dát, parchanti,“ je slyšet muž. Na jedné straně se kupuje jen to nejnutnější, na straně druhé přetékají nákupní košíky. Nejjemnějšími paštičkami, uheráčky a dalšími „nezbytnými“ potravinami. Generace „miléniovců“ si užívá života. Pro ně zítřek je růžový a pozítří ještě růžovější. Jaksi odporlivě se dívají na ty, kdo obracejí položku po položce, jestli ji vrátí zpět do regálu, nebo si ji dají do košíků. Asi by se s takovými lidmi raději ani nesetkávali.

Pěkně opálení z nedávné dovolené, s plným kufrem v autě s nákupem za mnoho tisíc. To není nákup „do foroty“ na pár dní pro nějakého vesničana. To je nákup pro dobře živeného člověka, žijícího v satelitu, odděleném zdí od normální, běžné, staré vesnice. Autem přijede a zajede, a co je venku, to je mu „šumák“.

Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

123 - 4175230287/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Redakci PL můžete podpořit i zakoupením předplatného. Předplatitelům nezobrazujeme reklamy.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

reklama

Článek obsahuje štítky

máslo , Plzeň , senioři , samoživitelky , chleba , potravinový kraj , Plzeňský

autor: Václav Fiala

Mgr. Martin Kupka byl položen dotaz

Zvyšování pokut je jedna věc

Ale jak chcete řešit mnohem důležitější věci, jako že jsou tu rizikový řidiči, ono dost rizikové je už i ježdění po českých silnicích, když jsou všude výmoly nebo fakt, že někdo si z pokut nebo vybodování hlavu neláme? Vy politici vše řešíte jen represivně

Odpověď na tento dotaz zajímá celkem čtenářů: 0

Další články z rubriky

14:02 Další bomba na Rakušana. A zase Redl, osobně. Už to jede

Nový šéf české rozvědky Petr Mlejnek má podle serveru SeznamZpravy.cz silné vazby na obviněného podn...